

"ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ,"

ΔΕΚΑΠΕΝΘ. ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΞΑΜΗΝΟΙ Δραχ. 30
ΕΤΗΣΙΑΙ " 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΔΟΛΛΑΡΙΑ 2

Τιμή Φύλλου Δραχ. 2

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

δημοσιευόμενα και μή, δὲν
ἐπιστρέφονται

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Κατὰ στίχον Δραχ. 1

Διεύθυνσις

ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Π. ΤΣΙΒΙΛΗ

Ὀδὸς Ἁγίου Θεοφάνους

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Σπύρος Χωραφᾶς

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΚΑΙ ΕΝΑΣ

ΗΛΙΘΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς Ὀθων
σὲ μιὰ περιοδεία του ἠρώτησε κά-
ποτε ἓνα Δήμαρχο.

— Πῶς εἶνε ὁ δῆμος σου, κυρ
δήμαρχε;

— Σουρτούκεψε, Μεγαλειότατε
ὅλη μέρα μεθυμένος εἶνε, ἀπε-
κρίθη ὁ δήμαρχος, ἐννοῶντας τὸν
ἐξάδελφό του Δήμον Ν....

Ὁ βασιλεὺς ἐπανέλαβε.

— Πῶς ἔχουν τὰ πράγματα τοῦ
δήμου σου.

— Τὰ λειανὰ, Μεγαλειότατε,
κατεστράφησαν ἀπὸ τὸν χειμῶνα.
Τὰ Χονδρά εἶνε ἀκόμα ζωντανὰ

Ὁ Ὀθων ἐπέμεινε.

— Ὅχι, πῶς ἔχει ὁ λαὸς ὡς
πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

— Ὁ λαγός, βασιλιά μου φέτος
κατήντησε γύφτικος, γιατί κείος
ποῦ δὲν γεννήθηκε δὲν σκότωσε
μόνο λαγώ, γιατί ἔρριξε τόσο χιόνι
πὸν τοὺς πιάναμε ζωντανούς.

Ὁ Ὀθων στράφηκε πρὸς τοὺς
αὐλικούς του καὶ εἶπε.

— Δὲν ἐξεπεδύθησαν οἱ ἀν-
θρωποι καὶ εἶνε πολὺ πίσω.

— Τὴν παιδαμάρα καὶ τὸ μα-
τζουκι ὅπου ἐφάγαμε μεις, Βασι-
λιά μου, τόσα χρόνια, οὔτε τὸ σκυ-
λί σου δὲν θὰ τὰ τραβῆσε. Ἡ βα-
σίλισσα Ἀμαλία εἶπε τότε μὲ δρι-
γὴ, ἀλλὰ καὶ γέλιο μαζί.

— Ἐννοεῖ παιδιὰν γραμμάτων

— Καὶ παιδιὰ ἔχω τρία, βα-
σίλισσά μου, εἶπε ὁ ἠλίθιος δή-
μαρχος καὶ μὲ συμπαθᾶτε κιόλα
ἀλλὰ ἔχω καὶ ἄλλα 3 σακάτικα (ἐν-
νοοῦσε τὰ θηλυκά)

— Ἄλλ' εἰσθε πολὺ χονδρὸς
κύριε δήμαρχε, τοῦ φώναξε μὲ
θυμὸ ἡ Ἀμαλία

— Νὰ ἰδῆς τὸν ἀδελφὸ μου
πόσον χονδρότερος εἶνε ἀπεκρί-
θη ὁ δήμαρχος.

Στὴ τελευταία αὐτὴ ἀπάντηση
οὔτε ὁ Ὀθων οὔτε ἡ βασίλισσα
Ἀμαλία οὔτε οἱ ὑπάσπισται τῶν
μύθοσαν νὰ κρατήσουν τὰ γέ-
λοια τους

... τους κύταζε χωρὶς
... νη.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

— Τὰ «ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ» μὲ
τὸ δεύτερο φύλλο τους καὶ ἰδίως
μὲ τὸ τρίτο αὐτὸ ἔχουν ἐδραιώση
πιά τὴν κυκλοφορία τους παντοῦ.

— Ἡ Λέσβος μας ἀπέκτησε κά-
τι ποῦ τῆς ἔλειπε χρόνια τώρα.

— Ἡμεῖς ἀπέναντι αὐτῆς τῆς
μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ στοργῆς
τοῦ κοινοῦ θὰ ἐργασθῶμεν ὑπε-
ρανθρώπως.

— Καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι συν
τῷ χρόνῳ θὰ παρουσιάσωμεν με-
γαλύτερας ἐκπλήξεις.

— Τόσον εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ
φύλλου μας ὅσον καὶ εἰς τὸ περιε-
χόμενόν του.

— Ἐκτὸς τούτου θὰ δώσωμεν
γενικῶς μιὰ μεγάλη ὠθησὶ στὴ
Λεσβιακὴ λογοτεχνία.

— Θὰ ἀνασύρουμε ἀπὸ τὴν ἀ-
φάνεια καὶ θὰ παρουσιάσωμεν ὅλα
τὰ ὑπάρχοντα ταλέντα στὸ νησί
μας καὶ ἀλλαχοῦ.

— Ὁ περίπατος στὸ μακρὺ-για-
λὸ εἶναι μιὰ πραγματικὴ ψυχικὴ
ἀνακούφισις.

— Γι' αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος ξε-
χνῖντε τὰ βραδάκια στὸ γραφικὸ
δρόμο καὶ στὰ κέντρα.

— Καὶ περᾶ δυὸ ὥρες σω-
στῆς.... ἀθανασίας.

— Ἐκ παραλλήλου στὸ Πλω-
μάρι ἄρχισε ὁ περιφημὸς περίπα-
τος τοῦ «Ἰσα - μέσα» ἢ τῶν « Ἀν-
θέων ».

— Τὰ κέντρα ἐκεῖ κάνουν χρυ-
σὲς δουλιές.

— Ἡ πελατεία δὲν ἔχει κανένα
παράπονο ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ πε-
ριποίηση τοῦ φίλου μας Σιταρά.

— Κοριτσόπουλα κοπάδια κά-
θε βράδυ λοιπὸν στὰ «ἀνθή».

— Καὶ οἱ ἀπαραίτητοι ἐρωτι-
δεῖς ποῦ τὶς παρακολουθοῦν σὰν
ἐπιδέξιοι κυνηγοί.

— Πάντως τὸ πρᾶγμα δὲν.....
ἐγκυμονεῖ σπουδαίους κινδύνους.

— Ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ἀθῶο φλέρτ

— Καὶ ἓνας διάλογος μεταξὺ
Πλωμαριτῶν.

— Ὁ ἓνας: Μὰ παιδί μου αὐ-
τὲς τὶς ἡμέρες σὲ βλέπω ἐξαιρετι-
κὰ κομψό. Ἀπέκτησες γραμμὲς
σωματικῆς πρώτης τάξεως καὶ μα-
θαίνω... κατακτήσεις ἓνα σωρό.
Τι συμβαίνει;

— Ὁ ἄλλος: Ἀπλούστατα,
Φίλε μου, αὐτὸ ὀφείλεται στὸ τε-
λευταῖο μου κουστοῦμι ποῦ ἔραψα
στὸ Μανώλη Μακαριτζῆ.
Ἐργασία ἀπαράμιλλος.

Φ.Φ.

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Ἀγάπη μου κλαῖς. Μὰ γιατί
Πές μου τί ἔχεις; Μήπως σὲ λύπησα ἄθελά μου.
Ναί.
Μὰ τί σοῦ ἔκανα ὁ φτωχὸς

..

Εἶδα στὸ ὄνειρό μου ὅτι σὲ εἶχα στὴν ἀγκαλιά μου καὶ σὺ ζητοῦσες
νὰ φύγης.

Τελείωσαν ὅλα μεταξὺ μας μοῦ ἔλεγες.
Ἐγὼ ποτέ μου δὲν σ' ἀγάπησα

..

Εὐπνησα τρομαγμένη. Ὅλα μοῦ φάνηκαν μαῦρα

Καὶ ἔκλαψα ὅλη τὴ νύχτα

Πές μου μ' ἀ...γα...π...α...ς

Ἀγάπη μου σ' ἔκανα νὰ κλάψης χωρὶς νὰ τὸ θέλω

..

Διῶξε τῆς μαῖρες σκέψεις ποῦ φτερουγίζουν κοντὰ σου
Καὶ ἔλα νὰ ρουφιῶ τὰ μαργαριτάρια ποῦ κατακυλοῦν
Ἀπὸ τῆς δυὸ κροσταλένιες βρυσούλες σου.

Φ.Λ.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΜΑΔΗΜΑ ΤΟΥ ΧΟΤΖΑ

Ἐνας παπᾶς καὶ ἓνας Χότζας,
κάποτε συζητοῦσαν, πιά ἀπ' τὶς
θρησκείες τῆ Χριστιανικῆ καὶ τῆ
Μωαμεθανικῆ, ἔχει τοὺς περισσο-
τέρους Ἁγίους.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ συζήτηση εἶχε
πάρσι φόρα καὶ καθένας ὑποστήρι-
ζε μὲ πείσμα τὴ δική του γνώμη,
συμφωνήσανε στὸ τέλος ν' ἀρχί-
σουν ν' ἀπαριθμοῦν τοὺς ἁγίους
τους, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅσους ἁγίους
ἀναφέρει ἀπαριθμῶντας ὁ καθέ-

νας, τόσες τρίχες νὰ γβάζει ἀπὸ τὰ
γένεια τοῦ ἄλλου.

— Ἀλλάχ! εἶπε ὁ Χότζας καὶ
ξερρίζωσε μιὰ τρίχα ἀπ' τὰ γένεια
τοῦ παπᾶ.

— Χριστὸς! εἶπε ὁ παπᾶς καὶ
ξερρίζωσε μιὰ τρίχα ἀπ' τὸ μουσ-
τάκι τοῦ Χότζα.

— Μωάμεθ, Μεχμέτ, Μαχμούτ,
Φεχίμ! ξανάπε ὁ Χότζας καὶ τρα-
βῆξε τέσσερες μαζί τρίχες τοῦ πα-
πᾶ.

— Ἅγιοι Πάντες! ἀνέκραξε
τότε ὁ παπᾶς, φούχτωσε τὰ γένεια
τοῦ Χότζα καὶ τραβῶντας τα μὲ
λύσσα τὰ ξερρίζωσε.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

Π. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

"Ενας ιδεώδης τύπος δασκάλου του παλιού καλού καιρού — Ράβδος ή άγια και το..... Ευαγγελικόν ήτην — Με πόν τρόπον ό ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ εδίδασκε την παιδαγωγικήν — Τα «ήμικύκλια» και αι εξαιρέσεις των τριτοκλήτων ονομάτων κ.λ.π.

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Χάθηκε.... έσβυσε κι' αυτός ό υπέροχος δάσκαλος του Πλωμαριού πριν από λίγους μήνες με τον ίδιο τρόπο που χάνονται και σβύνουν όλες αι αξίες σ' αυτό το ψευτόκοσμο! Ό Στεφανίδης, δέν ήτανε απλώς ένας διδάσκαλος ήτανε κάτι παραπάνω, ό πνευματικός πατέρας όλου του Πλωμαριού. Έδίδαξε σε πολλές γενεές επί χρόνια όλόκληρα. Ουσιαστικώς κυριολεκτικώς, χάρισε τα νειάτα του τή ζωή του όλόκληρη για να φέρη εις πέρας την ύψηλή του αποστολή. Ζούν ακόμη γέροι, έσχατόγεροι που υπήρξαν μαθηταί του και που προφέρουν το όνομά του με πολύ ξεχωριστό σεβασμό. Όλος ό κόσμος ελάτρευε το Στεφανίδη ως τις τελευταίες μέρες τής ζωής του. Τόν θεωρούσε σαν κάτι υπερέκτιστο, κάτι άγιο, κάτι τέλος πάντων που έστεκε πολύ ψηλά στη συνείδησι όλων.

**

Υπήρξα στα παλιά τα χρόνια μαθητής του. Τόν είχαμε πάρει όλοι από φόβο. Ήτανε κυριολεκτικώς το φόβητρον των μαθητών ό Στεφανίδης. Άραδιασμένοι όλοι στα θρανία μέσα στη εύρύχωρη αίθουσα τής παραδώσεως, βιαβάζαμε και διαρκώς... διαβάζαμε παραδίπλα τα νεολληνικά μας βιβλία γραμμένα τότε σε... άπταιστη καθαρεύουσα. Καμμιά φορά σήμαινε το κουδούνι για μάθημα. Θεέ μου! Εκείνος ό ήχος! και ή ισχνή σιλουέττα του Στεφανίδη με το διαπεραστικό βλέμμα, με το γυμνό κεφάλι διαγραφότανε ξαφνικά στο άνοιγμα τής μεγάλης πόρτας που έβλεπε στο σχολικό αλλόγηρο κατάφυτον από ώραία χρωματιστά λουλούδια. Προχωρούσε άργά, άνέβαινε στην έδρα του και όριζε με μια ζωηρή χειρονομία το μαθητή που θα έλεγε τή προσευχή....

Κύριε των δυνάμεων μεθ' ήμων γενου....
 Ύστερα άρχιζε το μάθημα. Ή μικρές μας οι καρδιές, χτυπούσαν, ό δάσκαλος μας μάς κύτταζε μ' ένα αλλόκοτο βλέμμα σαν να ήθελε να ψάξη άνάμεσα σ' όλους μας για να ανακαλύψη τα... μαργαριτάρια, τους άμελέτητους...
 Έπιτέλους έπερνε μια σταθερή άπόφασι.
 — Το όγδοο θρανίο να βγή για μάθημα....
 Έβεπες κάτι μούτρα άγουροζητημένα, κάτι φάτσες φοβισμένες, κάτι κτυπή ξεκοκινισμένα, κάτι ζυπόλυτους, γιατί το κηπούται στα χρόνια εκείνα ήτανε είδος πολυτελείας, να βγαίνουν στον «μελανοπίνακα»,

**

— Άργά και κατ' έννοια ή άνάγνωσις... ήτανε το στερεότυπο παράγγελμα του δασκάλου μας. Ό μαθητής άρχιζε τή τρεμμουλια στη φωνή του.... Ό Στεφανίδης πάλι από την άλλη μεριά για καλό και για κακό έπερνε τή βέργα του και τί βέργα! Ιστορική και έδοκίμαζε τήν... ευλυγισία τής.
 Ό ταλαίπωρος μαθητής έρριχνε ένα άπεγασμένο βλέμμα στη πελώρια κείνη άγριελιά και εξακολουθούσε....
 Άλλά που να βρεθή ποιά ή ψυχραιμία και έπως ήτανε παιδί, κόμπιαζε, σάστιζε πελάγωνε ως που να πεις τέσσερα
 Ή βέργα τότε επενέβαινε στο έμειλητο έργο τής.
 Διεγραφε ένα φοβερό τρέξιμο στο κενό. έσειστο έσφύριζε και έπεφτε...
 — Κύριε... κύριε...
 Ό Στεφανίδης όμως ήτανε

άσυγκίνητος.
 Όλόγυρα ή αίθουσα μας ήτανε στολισμένη με κάτι ώραία σχολικά άποφθέγματα όπως εκείνο το θρυληκό «ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ» το άλλο «ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ κλπ».
 Αυτά τα ρητά έπρεπε να τα ξέρουμε απέξω και με την όρθογραφία τους γιατί πολλές φορές χωρίς να το περιμένουμε μάς έλεγε να τα άπαγγείλουμαι και άλλοίμονο σ' εκείνον που θα έκανε το παραμικρό λάθος.
 Ή Βέργα ε.χε πάλι το λόγο...
 **
 Μια φορά κάναμαι γραμματική. Είχα με φτάση αίσίως στην περίπτωση των τριτοκλήτων ονομάτων.
 Άνοιξις - άνοιξεως, γέννησις, γεννήσεως
 Μου είχε άπορροφήση όλόκληρη τή προσοχή ένα

ΕΔΙΑΒΙΖΑΜΕ ΔΙΑΡΚΩΣ....

πελώριο κίνδρο κρεμασμένο στο ντουβάρι που παρίστανε μια άνοικονόμητη γκαμήλα με δυο τεράστιους ύβους στη ράχη.
 — Τι παράξενο ζό... διαλογιζόμουνα.
 Τι στιγμή εκείνη μια βροντερή φωνή που ένέσκυψε σαν κεραυνός στα αυτιά μου ήρθε να με ζυπνήση από τους ρεμβασμούς μου. Ό δάσκαλος με φώναζε με το όνομά μου.
 — Λοιπόν εσύ άπόσσεκτε; Είπαμε λοιπόν εξαιρούνται όδες δάδων... παις παιδων.... μάλιστα κύριε.
 — Παις παιδων... Στόπ έδω
 Ευτυχώς που ένας μαθητής μου σφύριζε κάτι. Το ήρπαξα όπως ό ναυαγισμένος την σωτηρία... Τρως Τρώων κύριε...
 — Τρως τρώων... πολύ καλά

παρακάτω; Μου φαίνεται πως θα τις τρώης και σύ. Και άμ' έπος, άμ' έργον...
 Ευτυχώς που ή πλατες μας λίγο πολύ είχανε συνηθισισ' εκείνες τις τρυφερότητες...
 **

Αυτός είνε σε άμυδρή σκιαγραφία ό μεγάλος νεκρός του τόπου μας. Δάσκαλος παλαιού συστήματος, αλλά άνθρωπος που ό,τι και αν έδίδαξε δέν ελησημονήθηκε ποτέ.

Όλοι όμολογούν με ένα στόμα στο Στεφανίδη «ΕΜΑΘΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»
 Γιαυτό το λόγο και τον εκτιμούσαν και τον έσέβοντο ένόσω ζούσε για αυτό και τώρα στέκονται με κατανύξι μπροστά στη μεγάλη του σιά και για αυτό διατηρούν μέσα τους με ίερή ευλάβια τή μνήμη του...

Ό Στεφανίδης πέθανε σε βαθύ γήρας. Ή κηδεία του έγινε πολύ λιτή και άπεριττή όπως ταιριάζη σε άνθρωπος που ποτέ δέν τους εθάμπωσαν τα ανθρώπινα μεγαλεία...

Άπορούμε μόνον και λυπούμεθα κατάκαρδα γιατί στη κηδεία του δέν βρέθηκε ένας άνθρωπος να μιλήση να πει δυο λόγια για το μεγάλο του έργο.

Ίσως ό ξαφνικός θάνατος να ήτανε ή μοναδική αίτία, σ' αυτό. Σήμερα τα «Λεσβιακά νέα» που συντάσσονται από άνθρωπος, άνθρωπος που υπήρξαν όλοι μαθηταί του, αισθάνονται άυθορμήτως την ανάγκη να του κάνουν αυτό το σεμνό και φραίο μνημόσυνο.

Πάντως ό Στεφανίδης έφυγε. Έφυγε εκεί που φεύγουν οι μεγάλοι και αγαπητοί αυτού του κόσμου. Έσβυσε σαν ένα άστρι άφου έφώτισε με το θεϊον του φως τόσες ανθρώπινες υπάρξεις επί χρόνια όλόκληρα.

Ή Λεσβιακή γή που κρύβει μέσα της έναν τέτοιο ένδοξο ένδοξο άνθρωπον ασφαλώς θα άγάση μια μέρα.

Γ. ΒΑΡΟΣ
 ΔΗΛΩΣΙΣ

Γενικός αντιπρόσωπος του φύλλου μας δια την πόλιν Μυτιλήνην είνε ό κ. ΗΛ. ΜΑΡΙΝΕΛΛΗΣ

Ή Διεύθυνσις

Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Με μεγάλην και εξαιρετική λαμπρότητα εφοστάθη εις τόν τόπον μας ή εορτή των Μυροφόρων εις τόν Ιερόν Ναόν του Αγίου Ιωάννου από τὸ φερόν μιον Θρησκευτικόν Σωματείου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας κατάλληλον πρὸς τὴν περίστασιν λόγον, ἕνα λόγον ἀφαντάστως ὑπέροχον καὶ ἐμπνευσμένον, ἐξεφώνησε ὁ γνωστός ἀγά τὸ πανελληνιον ἱεροκρηυξ κ. Σάββας Παπαγεωργιάδης κληθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω σωματείου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ κ. Παπαγεωργιάδης ἔδωκε εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῶν γραφείων τῆς «Μυροφόρου Μαγδαληνῆς» τὴν προαγγελθεῖσαν ἠθικοκοινωνικὴν αἰτοῦ διάλεξιν.

Εἰς αὐτὴν παρέστη πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅστις παρηκολού-

θησε μέχρι τέλους με ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τὴν περισπούδαστον αὐτὴν καὶ πνευματωδεστάτην ὄντως διάλεξιν, τοῦ κ. Γρηγοριάδου ἀποσπᾶσαντος ἐν τέλει τὰ συγχαρητήρια ὄλου τοῦ ἀκροατηρίου.

Διακρίνομεν τοὺς κ.κ. Οἶκον. Ἐφορον, Εἰρηνοδίκην, Γυμνασιάρχην, Ἀνθυπασπιστὴν τῆς ἐνταῦθα Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης τοὺς κ.κ. Γ. Τραγάκην, Β. Παπαθεοφάνους, Π. Καφαλίδη, Λαγονιδίην, Ἰ Βαρβαγιάννη Β. Πιτσιλαδίην, Μ. Δημόπουλον, Μαρᾶκον, Γ. Γιαμουγιάννην, Μαλιάρον Χατζηδημητρίου, καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα αὐτὴν τὴν στιγμὴν μᾶς διαφεύγουσιν.

Ἐπίσης τὴν διάλεξιν ἐτίμησαν πολλὰ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες μεταξὺ τῶν ὁποίων Παῖσα (μοναχὴ) Παπαδοπούλου, Κουλιάνη, Βερεβέλλη, Ἰσαβέλλα, Καρμπάση καὶ ἄ.—

ΤΟ ΜΟΛΥΒΑΚΙ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΘΑΥΜΑ ΣΤΟ ΠΛΩΜΑΡΙ

Ἄδεια καὶ κρύφια συμβαίνουν στὸ Πλωμάρι ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι.

Διεδόθη εὐρύτατα ὅτι ἡ Παναγία τοῦ ναΐδριου τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἐδάκρυσε. Καί... ὅσοι οἱ πιστοὶ ἐτοξάζαν πατεῖς με πατῶ σε διὰ νὰ δούν με τὰ μάτια τῶν τὰ θεῖα ἐκεῖνα δάκρυα.

Μετέμνηθεν καὶ ἐμεῖς ἀπιστοὶ Θωμαῆδες ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καμμιὰ ὅμως ἐκπληξὶς δὲν μᾶς περιμένε ἐκεῖ.

Τὸ ἅγιον πρόσωπον τῆς Θεομήτορος ἐμαντεύετο μέσα εἰς τὴν λάμπριν τῶν κεριῶν γαλήνιον καὶ ἠερμώτατον.

— Ποῦ εἶνε λοιπὸν τὸ θαῦμα; ἐρωτήσαμε. Καὶ μᾶς ἀπήντησαν ὅτι ἕνας... πιστὸς περιεμάζεψε τὰ δάκρυα με τὸ μανδύλι του.

Καὶ ἔτσι ἡ Παναγία ἐπαρηγορήθη.

Ἄπλοικὲ κόσμε!....

Πάντως καλὸν εἶνε κάπου κάπου νὰ συμβαίνουν τέτοιον εἶδους θαύματα, διὰ τὸν μόνον πρακτικὸν λόγον, ὅτι ἐνισχύεται κάπως ὁ δίσκος τῆς ἐκκλησίας με τὴν συνάθροισιν τοῦ κόσμου.

Ο ΑΥΤΟΠΤΗΣ

Διὰ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ παντὸς εἶδους καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣΕΙΣ ἀπενδύνεσθε εἰς τὸν κ.

ΠΕΡΙΚΛΗ ΙΩΑΚΕΙΜ ΠΛΩΜΑΡΙ

Ἐργασία εὐσυνείδητος ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

Εἰς τὸ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΚΟΥΒΑ

Θὰ εὐρετε σιγάρα ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ Ποιοτήτων εἰς παρακαταθήκην πλουσίαν.

ΕΠΙΣΚΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ!

ΤΟΠΙΚΑ

ΕΚΘΕΣΙΣ Γ. ΚΑΚΑΔΕΛΛΗ

Μαθαίνουμαι μετὰ πολὺ μεγάλῃς χαρᾶς, ὅτι σὲ λίγες μέρες ἀνοίγει ἡ ἐκθεσίς τοῦ γνωστοῦ νεαροῦ σκιτσογράφου τῆς πόλεώς μας κ. Γ. ΚΑΚΑΔΕΛΛΗ στὴν αἴθουσα τοῦ Δημοσφαιρίου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Οἱ ἀποστέλλοντες ἐπιστολάς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἰδίως εἰς τὴν Αὐστραλίαν, πρέπει νὰ προσεχούν ὥστε τὸ γραμματόσημον νὰ τὸ ἐπικολοῦν εἰς τὴν πρόσθεν ὀμνί τοῦ φακέλλου καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, διότι ὡς μᾶς γνωστοποιεῖ τὸ γραφεῖον τῶν Τ.Γ.Τ. ἐπιστολαὶ αἰτνες φέρουσι τὸ γραμματόσημον εἰς τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν καὶ καθυστέρησιν ὑφίστανται καὶ πληρώνουν ταξέ.

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Στὸν ἀγαπημένον μου φίλον Μιχάλη Γιαννίκο πού ἤνωσε τὴ τύχη του με τὸ διαλεχτό κορίτσι τοῦ τόπου μας, τὴν Ἀρχοντοῦλα Καταιγίνην εὐχομαι ἀπὸ καρδίας βίον ἀνθόσπαρον.

Γ. ΒΑΡΟΣ

Ἐπισκέπτεσθε πάντοτε τὸ κατάστημα.

Θ. ΑΥΤΟΥΣΜΗ

Πλουσία παρακαταθήκη ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ.

ΠΕΝΙΕΣ

Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι;

— Τὸ πὸ δυσκολοχώνευτο ἀπ' ὅλα τὰ παστὰ ψάρια, εἶνε ὁ μπακαλιάρος.

— Ἡ μυῖγα γεννᾷ κάθε καλοκαίρι 4 φορές ἀπὸ 80 αὐγά κάθε φορά.

— Ὁ ὑγιὲς ἄνθρωπος κατὰ τὸ θῆρος ζυγίζει μιὰ ὀκτὰ λιγώτερο ἀπὸ τὸ χειμῶνα.

— Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει 7. 500 ἄστυνομικὰ τμήματα καὶ 11. 105 Ταχυδρομικὰ παραρτήματα.

— Στὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων ὑπάρχουν 4 200.000 βιβλία τῶν ὁποίων τὸ μῆκος, σὲ σειρὰ πιρατέξεως, εἶναι 90 χιλιόμετρα καὶ 800 μέτρα.

Γιὰ νὰ περάσῃ κατὰ μῆκος τῆς παρατάξεως τῶν βιβλίων αὐτῶν ἐν αὐτοκίνητον, τρέχον με ταχύτητα ἑξήντα χιλιομέτρων, χρειάζεται μιὰ μιση ὥρα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τὴν ἀρετὴ τῆς αὐτοθεσίας τὴν ἔχουν κατ' ἐξοχίην οἱ ἐρασταί.

Πλάτων

Ἄν θέλετε νὰ ζῆτε οἱ ἄνθρωποι ἀφῆστε νὰ ζοῦν μέσα τους ἡ ἐλπίδες.

Ζολᾶ

Εἶνε ἀδύνατον νὰ διδάξῃ ὁ ἄνθρωπος ὅ,τι ἐμπνέει ὁ θεός.

Λαμαρτίνος

ἌΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ

Εἶνε γνωστὸ πὸς στὴν ἀρχαιότητα δὲν ἐπιτρέπετο στὶς γυναῖκες νὰ παρουσιάζονται στὴ σκηνὴ καὶ τοὺς γυναικίους ρόλους τοὺς ἐπαίξαν ἄνδρες.

Μιὰ μέρα ὁ κάρλος Β' τῆς Ἀγγλίας βρισκόταν σὲ μιὰ παράσταση καὶ ἐδημονῶσε πού δὲν ἀνοίγε ἡ αὐλαία. Ὁ διευθυντὴς ἔσπευσε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπορία καὶ εἶπε:

— Μᾶς συγχορεῖται, μεγαλειότατε, ἀλλὰ ἡ Βασίλισσα δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὸ ξυρίσμα τῆς.

Σ' ἕνα περιοδικὸ πρὸ πενήντα χρόνων ἐκδιδόμενον εἶνε δημοσιευμένη ἡ κάτωθι μετάφρασις ἐνὸς ἰσπανικοῦ τετραστίχου.

Δυὸ φιλιὰ ἡ καρδιά μου κλεῖ ὅπου με βασανίζουν ὀλοένα.

Τὸ ὕστερον τῆς μάνας τὸ φιλι καὶ τὸ φιλι τὸ πρῶτον μου σ' ἔσένα

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φ.Λ.γ. — Πλωμάρι. Πήραμε τὴ συνεργασία σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ πεζοτράγουδο σας δημοσιεύετε τὸ ἠθογραφικὸ σας διηγηματάκι ἀρκετὰ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ στὸ προσεχές.

Π. Μιχαλέλλην. — Ἀθήνας. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Τὸ διήγημά σας δυστυχῶς τὸ πήραμε παράκαιρα Περιμένουμε κάτι νεώτερό σας.

Λ.Π.Α. — Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὄχι ἐπιτυχημένο. Ὑφος ἀκατάστατο καὶ ἡ γλώσσα φοβερὰ μκτῆ.

Κ. Μαρίνον. — Ἐνταῦθα. Γραμμένο κ' ἀπὸ δυὸ πλευρῆς τοῦ χαρτιοῦ. Ἀπερρίφθη.

Ρίτσα Μ. — Τὸ ποιηματάκι σας ὑπερβαίνει κάθε ὄριο λυρισμοῦ καὶ πολὺ προσωπικό.

Περιμένουμε κάτι ποῖδ ζουμερό τὴν φίλην σας εὐαγγελίαν Δελιζάκη τὴν ἐγραψαγεν συνδρομήτρια.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, Νέσβαν. — Ἐνταῦθα. Τὸ πεζοτράγουδο σας παραπάνω ἀπὸ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευότανε εὐχαρίστως ἐὰν δὲν ἦτανε τόσο μεγάλο.

Τὰ πεζοτράγουδα πρέπει κατὰ κανόνα νὰ εἶνε μικρά. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια εὐχαριστοῦμεν.

Περιμένουμε νὰ μᾶς στείλετε κάτι ἄλλο πὸ συντομο ὅμως.

Γιὰ κυτάχτε τὸ σημερινὸ πεζοτράγουδο τοῦ Φ...Λ...γ. πόσο συντομο καὶ περιεκτικό.

ΦΙΦΗ

ΘΩΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Τὸ περασμένο Σάββατο ἄρχισε στὸ στίβο τοῦ Παλεσβιακοῦ καὶ συνεχίσθη καὶ τὴν Κυριακὴ τὸ ἐφηβικὸ πρωτάθλημα τὸ ὁποῖον πεπυλαμβάνη ὅλα τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου.

Αἱ ἐπιδόσεις γενικῶς ὑπῆρξαν ξαν πενιχραὶ λόγω τῆς ἀπροποσησίας τῶν ἀθλητῶν.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Τὸ ἀθλητικὸν κατάστημα ΒΕΛΟΝΖ - Α'1 ΒΑΛΙΩΤΗ ἀθλοθέτησε βαρύτιμο κύπελλο γιὰ ἕνα τοπικὸ πρωτάθλημα μεταξὺ τῶν ομάδων Α' κατηγορίας.

Ὁ πρῶτος ἀγὼν τοῦ πρωταθλήματος τελεῖται τὴν Κυριακὴ μεταξὺ τῶν ομάδων Παλλεσβιακοῦ - Νίκης.

Σπόρ

ΚΥΡΙΟΙ!

Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι ὁ ποῖδ διαλεκτὸς κόσμος τοῦ Πλωμαρίου τρώγει εἰς τὸ ἐστιατόριον

Γ. ΒΟΥΤΖΟΥΛΙΔΗ

Φαγητὰ πλοῦσια, καθαρά καὶ φτηνά.

Παρασκευάζει ἀρίστη.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὸ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Π. ΤΣΙΒΙΛΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ